

Всї на землѣ па́датъ,
 ѿ селѣмъ мѡ да́ватъ,
 Ръцѣ къ Бѡгѡу дѣ́гатъ,
 ѿ на Царѣ вѣ́катъ:

Мно́га ти лѣ́та,
 ми́рна ти лѣ́та,

[Бѡгъ да те ѡзбѣ́жи] О́тъ злѡго навѣ́та,
 Царѣ поглѣ́дна камъ нѣ́мъ,
 те вѣ́кнаха ѡ́минь.

*

* * *

Пѡслѣ въ гра́дъ о́тхо́ждатъ,
 въ сара́и го заво́ждатъ,
 По пѣ́ть като взрѣ́атъ,
 се на ца́рѣ пѣ́атъ,

Мно́голѣ́тна пѣ́сень,
 като бюлбю́ль ѣ́сень,

ѡ́ли — Пѣ́сень мно́голѣ́тна,
 катъ птѣ́чка пролѣ́тна.

*

Вече́рѣта катъ мрѣ́кна,
 всѡ́къ ѡзъ паза́рь трѣ́гна,